

SZATIRIKUS RIPORTLAP

Főbb tartalom:**Komoly, magyar sziniiskolát
kérünk!**

Novella Fekete Tivadarrról

A dési egyháztanács gyűlésén egy idős presbiter magáévá tette a „Vágóhid” állításait a református egyházzal

A bankvezér urak szabadságon!Egy tisztességes erkölcsös lány szállást kaphat
Abd el KrimA gyulafehérvári mozis szivszorongató
bucszúja

Kovács Imre színigazgató fizetése képtelensége

Dési mozi:

Ordentlich ur, mint a dési zsidó egyház elnöke — Nincs otthon a macska, cincognak az egerek . . . — Nana, tisztelt CFR számosztályfőnök ur!

Egy kórlista üzenete a tulvilágról Körösladányi „mester”-nek!

Vettél-e már Sirocco sorsjegyet?!

Kisvágók-Nagyvágók

Kedves dési esetek stb. stb.

Riportok az ország
minden részéből!!

Ara 8 Lei.

Oromániában 10 Lei

Képkeretezést

olcsón és szépen készítünk!

Servicekben nagy választék!

FISCHER

ü v e g ű z l e t b e n

Főüzlet: **Cluj, Piața Unirei 13.**

Fióküzlet: **Târgu-Mureș, R. Ferd. 7.**

Igazán elegáns
csak úgy lehet FÉRFI, ha

HERKOVITS-NÁL

készülnek ruhái

CLUJ

Szentegyház-u. és Bólyai-u. sarok

Elegáns férfi csak

Sándor Ágoston

utódánál vásárolhat!

CLUJ, PIAȚA UNIREI

TOALETTCIKKEIT MINDENKI A
RÓZSA

„ROYAL“

NAGYDROGERIÁBAN SZERZI BE!

CLUJ, PIAȚA UNIREI 26.

Kolozsvár legkellemesebb szórakozóhelye a

PALACE KÁVÉHÁZ

Symfonikus zenekar.

Cluj, Str. Iuliu Maniu (Szentegyház-ucca)

Tulajdonos: Breiner Sándor

Hírneves jó könyha Nagyváradon, a

KISPIPA ÉTTEREM

Az elit közönség találkozóhelye!

Az AMBRA CRÉM

a legbiztosabb hatású
arcszépítő és bőrápoló
Főraktár:

EMRE-DROGERIA, KOLOZSVÁR

Pálmay Sándor

divatüzletében legújabb férfidivatcik-
kekben állandó nagy választék

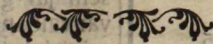

CLUJ, FŐTÉR

Komoly, magyar színiiskolát kérünk!

Előre is kijelentjük, hogy nem akarjuk lebecsülni *Hetényi Dömény* Elemér nagyváradi és *Izsó Miklós* kolozsvári színházi rendezők igyekezetét, akik színiiskolákat tartanak fenn és új generációt igyekeznek nevelni az erdélyi magyar színpadokra. Elhisszük, hogy a két urnál nemcsak kenyérkereseti kérdés, jövedelembővítés az iskola, hanem magasabb és nemesebb cél is. Ennek dacára ki kell jelentenünk, hogy a két színiiskola működését a magyar színművészet jövője érdekében egyáltalán nem tartjuk kielégítőnek s az az őszinte véleményünk, hogy ezek az egyébként bizonyára jóakaratú iskolafélék inkább nevelnek színészproletárokat, mint művészeket. Ezek az iskolák elsősorban anyagi eszközök hiányában egyenesen képtelenek megfelelő oktatást adni azoknak a hölgyeknek és uraknak, akik vagy más elhelyezkedési lehetőségekben csatlódva, vagy a moziszínészek sikereitől megszádlódva és ábrándos fővel „erre a pályára” lépnek. Mi azt tartanók helyesnek, ha dr. *Janovits Jenő*, mint az ország első magyar színházának igazgatója, értekezletre hívna össze az összes magyar színigazgatókat és komoly megbeszélés tárgyává tenné, hogy mi-

ként lehetne a színiiskola kérdését kielégítően megoldani, mert elsősorban a színigazgatóknak érdeke, hogy az úgynevezett *utánpótlásról* gondoskodjanak. A helyzet köztudomásúlag az, hogy Budapestről, illetve Magyarországból kivételes engedéllyel és a legnagyobb nehézségekkel lehet tagokat behozni és az igazgatót, akinek külföldi állampolgár tagja van, *állandóan fenyegeti az a veszedelem*, hogy ennek a tagjának, mely talán a legfontosabb szerepkört tölti be, a működési vagy tartózkodási engedélyét bevonják. Éppen ezért kell gondoskodni az új színész-generációról, de ezalatt nem a tehetséges szabólegények és csinos manikűr-kisasszonyok színészkitermelését értjük, hanem komoly kiválogatását a jelentkezőknek és az alkalmasak alapos kiképzését. A mostani színészövodák már azért sem tölthetnek be komoly hivatást, mert a felvétel első feltétele, hogy az *illető fizetni tudjon* és az igazán hatodrangu kérdés, hogy tehetséges vagy sem. Aztán az „oktatásról” is lehetne sokat beszélni. A „Vágóhid”, mely a magyar színészet érdekében már oly sokszor irt, ezuttal felveti a színiiskola kérdését és jelezzük, hogy ezt a magyar kultúra szempontjából jelentős kérdést napirenden fogjuk tartani.

A bankvezér urak szabadságon...

A lapok hirdetési akvizítőrei panaszkodnak, hogy nem lehet a piacokon „dolgozni”, mert a gyár, bank és egyéb előkelő részvénytársasági vezérigazgató urak pihenni tértek, vagyis elmentek nyári szabadságra. Valóban, ilyenkor júliusban a legtöbb „general-director” párnásszobája üres, a drága madár kiröpült belőle, valahol a tengeren pihen, a Balatonban lubickol, vagy legalább is a szovátai Medve tóban... Persze nem beszélek azokról, akiket nem illik nagyon irigyelni, mert Karlsbadban isszák az isteni gyomorjavító vizet.

Szóval a vezérek nyaralnak, a kulik pedig a füledt banktermekben macsettaig izzadva dolgoznak. Csöngenek a telefonok, megy a devizaüzlet is, a betétkamat leszáll, a kölcsönkamat felszáll, a vezér azonban most mindezzel nem törődik, a megérdemelt munka után pihen. Kellemes nyaralást vezérigazgató urak. Az ősszel remélhetőleg megint találkozunk a „Vágóhid”-on.

Novella Fekete Tivadarról

(Temesvár, július 23.) A kávéház terraszán ült maga elé bámulva egy gyönyörű szép nyári estén *Fekete Tivadar*, a költő. A cigány Toselli szerezénádját játszta, lágy, finom melódiák ropptentek fel a puha hegedűhurokról. Kacagó lánykák sétáltak az esti korzón és időnként hangos nevetéssel próbálták a költő figyelmét magukra terelni. Hiába.

A költő asztalán pezsgős vödör trónolt ezüstnyaku üveggel. Pezsgőzött. Ez mindennapi megrögzött rossz szokása volt, amit beteges, lázas, zseniális alkotóereje parancsolt. Az emberek összeszesugtak és megállapították, hogy a költő feledni akar.

Aznap vált el a feleségétől, aki egy nagyobb városban működő színház drámai művésznője volt, gyönyörű nő, tele exotikummal és erotikával. Ezen tulajdonságokkal a költő is rendelkezett, nagyobb mértékkel, reálisabb kivitelben. Egyébként a költőt sokan irigyelték. Nemcsak a nőkért, a röpke idillekért: a tehetségéért...

Ez a költőnél a versíráson kívül konferálásokban is megnyilvánult, mikor a színház bársonyfüggönye előtt megjelent, egyszerűen, minden póz nélkül, hatalmas vihar született a tenyerek összecsapásából. A költő meghajolt, aztán elmondta mindazt, amit Ibsenről, Molierről vagy Madáchról elgondolt és leírt. Másnap az egész város erről beszélt...

A költő újságját pedig, amelybe írni szokott, *Fekete Tivadar*-nak hívták... Furcsa gondolatok láttak napvilágot.

Általában a költőt furcsa embernek tartották, aki többek között sohasem jár gyalog, csak konflison, nyilvánvalóan nagyon sok a pénze. Este színházba járt, páholyban ült és mo-

Kolozsvári
Takarékpénztár és Hitelbank Rt.
marosvásárhelyi fiókiintézete

TÂRGU-MUREȘ

Piața Regele Ferdinand No. 45.

oklitt tett a szemére. Á talában hiú ember volt a költő, ezt a nők állapították meg róla.

Előadás után egyedül ült a kávéházban és ivott, kegyetlenül ivott... bezsgőt...

Érdekes ember Fekete Tivadar, sokan támadták, vitáztak vele, ütötték s néha igazuk is volt, egy azonban bizonyos és azt nem lehet elvenni tőle: tehetséges, egy egész fejjel kimagaslik az erdélyi irodalom gyerekkocsijából.

A Vágóhid 36 oldalon, rajzokkal illusztrálva jelenik meg szeptember 5-től

Egy évvel ezelőtt változtatta meg címét a Tóth Sándor szerkesztésében megjelenő Tükör Vágóhid-ra s az inkább politikai és társadalmi kérdésekkel foglalkozó tízéves hetilapot *satirikus riportlappá* szerveztük át. Új formájával és új irányával még nagyobb publicitáshoz jutott ez a lap, mert beigazolódtott, hogy Cszükség van egy bátor, szókimondó hetilapra, amely maró gunnyal ostorozza a politikai, társadalmi, közgazdasági élet kinövéseit, rámutat a hibákra, a hiányokra, kritikát mond — és pedig valóban kritikát — a művészeti és irodalmi események felett is. A Vágóhid az elmúlt egy év alatt kétségtelenül nemcsak hatalmas olvasótáborot, híveket és barátokat szerzett magának, hanem ellenségeket is, akik tehetetlen dühükben nyelvüket öltögették ránk. Nem volt pedig más bűnünk, csak az, hogy igazat irtunk és az igazságot keményen vágtuk azok fejéhez, akik megérdemelték. Mi azonban mindezzel nem törődtünk, haladtunk a magunk útján és haladunk a jövőben is. Programmunk a régi: har-

colunk a közélet tisztaságáért és ezzel hathatósan dolgozunk a konszolidációért.

A közönség támogatása és érdeklődése tette lehetővé, hogy a Vágóhid

szeptember 5-től nagyobb terjedelemben, 36 oldalon rajzokkal illusztrálva és dupla borítékban fog minden szombat on megjelenni.

Szeptembertől kezdve megfelelően átszervezzük és kibővitjük szerkesztőségünket és kiadóhivatalunkat, úgyhogy nemcsak terjedelemben megnagyobbodott lapot adjunk ki, hanem

tudósításokat ad-hassunk az ország minden városai-ban és különös-képpen állandóan és részletesen foglalkozhassunk székelyföldi eseményekkel.

Az új „Vágóhid” árát és

előfizetés díjait a jövő hó végén fogjuk közölni. Addig is a régi évi 400 lejese árban elfogadjuk új előfizetéseket is.

DÉSI MOZI

Ma nagy diszelőadás hölgyeim és uraim! Szinre fog kerülni **ORDENTLICH** ur, mint hitközségi elnök, vagy miért nem emelték fel a köser hus árát. **Ordentlich** ur letaglózása végtelen szívszorogató, társadalmi, erkölcsjavító dráma, melynek szemlélését ajánlom minden jólnevelt zsidógyereknek. Kisérőműsorunk is nagyszerű, előadjuk a „Szinház a Rózsahegy tetején” vagy a Legmagasabbszínvonalu „szinház” c. aktuális, „Nem zörög a haraszt” c. természetes és a „Nincs itthon a macska, cincognak az egerek” vagy a „Varroda titkai”, esetleg: „Mikor a menyasszony is kirug a hámból” című nagy ka'andordramát, a címszerepben a Bűfaló Bili-vel, a közismert éjjeli kalando színésszel. A műsor végeztével végül szó lesz offense, a dési CFR számosztály-főnökről, aztán bekönferáljuk a jövő heti előadást is egy kevéssé.

Lássuk tehát először a nagy társadalmi erkölcsjavítót, az **Ordentlichet**, mint elnököt, akit a többi zsidók lenéznek, hogy mit akar, mert semmitse nem tud megcsinálni bótokat.

Ordentlich ur, mint a dési zsidó egyház elnöke

Megirtam a multkori számban *Pa-*

neth főrabbinak családi politikáját és üzleteit, most bejelünk egy keveset a dési zsidó egyház elnökéről, be akarom tudniillik bizonyítani, hogy az illető rossz üzletember. Általános meglepődést keltett a főrabiról közölt multkori cikkem, most **Ordentlich** urról, illetve viselt dolgairól mesélek, mert mesélni, azt sokat lehet róla.

Ordentlich urról tudjuk azt, hogy a főrabbi révén jutott az elnöki székbe fordulatokban gazdag választások után, tudjuk róla még azt, hogy 150 kiló (sok dózlepcach libamáját eszik!) és hogy gögje, hencegése nem ismer határt. Hogy a hivek mennyire szeretik és ragaszkodnak hozzá, bizonyítja az a körülmény is, hogy a multhetekben több mint 100 zsidó ment át a **Zelmánovits** dési bádogosmester elnöksége alatt álló egyházba. Nem is csoda, mert a régi egyháznak, melyet az **éleseszű Paneth** főrabbi és **Ordentlich** ur vezetnek körülbelül 1 és fél millió kiadása van évente, melyet nem bir fedezni. Az alkalmazottak részletekben kapják ki a fizetésüket és azt is csak minden második vagy harmadik hónapban. Igaza is van az elnök urnak abban, hogy a fizetéseket benn tartja, mert ebben a méregdrága világban ha egyszerre a kezükbeadná, nyomban elkötenék. Így ellenben meg lehet spórolni!

Az új rabbi mióta itt van, többször tartott lelkesítő beszédet a tem-

**Allandóan raktárról
a legolcsóbb napi árban kapható:**

angol ön, rudakban és tömbökben.
Csapágyfém minden összetételben,
ólomcső, lemez és huzal, rés, lemez,
huzal- és csőforrasztó ön és e
szakmába vágó minden cikkek

Stössel és Társa

Cluj, Calea Victoriei 20

Fémárak nagyban!

Telefon 157.

Távíratcím: „Stösselcomg”.

lombban, remélte, hogy az ellenpárt is meg fogja őt hívni, azonban csalódott. Ezek csak azt fújják neki: Várhatsz rá, várhatsz!

Ordentlich urral a zsidók nem is karnak szóba állni! Hiába oly nagy a rotekciója az egyházban, azért még em tud elérni semmit. Hogy a költségeket fedezni tudja, a főrabbiival szövetkezve, belekezdett mindenbe! Felkarlák emelni a kóser hus árát is, az ellenpárt azonban egy új zsidárszéket kart felállítani a maga részére.

Ordentlich ur nemcsak, hogy rossz izletember, de a hitközség tagjaival is úlságosan érezteti, hogy ő ül az elnöki széken, aminek aztán meg van redménye is, mióta ő az elnök, az egyház állandóan pártoskodások és szszakadások színhelye. A zsidók azt beszélék, hogy most már végre ezen Ordentlich ur is segíteni akar — a lemondásával. Ez a legjobb tippje még, mi elnöksége alatt eszébe jutott!

Színház a Rózsáhegy tetején

Ne busuljatok désie! Lesz szóratozástok! Felfedeztem a legmagasabb nívón álló színházat!

Sétálgatva a „Rózsáhegy“ tetején, egyszerre csak megakadt szemem egy ablán, melyre az volt felírva: Meghívó. 8-né nagyságosasszony folyó hó 19-én i. u. 4 órakor a szokott időben színelőadást tart stb. ...

Megnéztem a színházat közelebbről és azt találtam, hogy valóban magas nívón fekszik. Körülbelül 600 méter magasságban a tengerszine felett. A berendezését, nézőterét nem láthattam, le így kívülről ítélve, megfelelő lehet, mert az épületnek nagy és szép kertje van. Biztos ott tartják nyáron az előadásokat. A színházról eddig nem volt udomása a dési közönségnek, mert gen magas nívón áll és kevesen tud-

tak oda felemelkedni. Mindenesetre az igazgatóság lehetne olyan udvarias, hogy küldjön egy színházi jelentést a „Színház és Társaság“ szerkesztőségébe, hogy a tudósító is résztvegyen az előadáson.

Nem zörög a haraszt ...

Nyáron minden bokor szállást ad! — Ezt szokta a vándor gyakran emlegetni.

X kisasszony kihasználta a vándorok eme közmondását s egy unalmas nyári délután ő is szállást keresett a dési nagytetőn egy zöldbokor aljában. X kisasszony persze, mint társágkedvelő hölgyike, nem ment egyedül az új szállására, hanem egy jóképű bakát is vitt magával. Sajnos, azonban a kíváncsi emberek megzavarták őket kéjlaikban, azt mondják ép akkor, mikor a legjobban érezték magukat.

University Library

A „VÁGÓHÍD“

legközelebbi száma a

HEPEHUPÁS VÉNSZILÁGY

ból közöl cikkeket, riportokat

TÓTH SÁNDOR TOLLÁBÓL

Kellemetlen meglepetés lehetett, a rajta kapott pár első pillanatban azt sem tudta, hogy mihez fogjon kinos zavarában. A gordiusi csomót végre is a hadsereg képviselője oldotta meg olyanformán, hogy előkelő léptekkel távozott az indiszkrét bokor alól, otthagya önagyságát. Egész Dész ezen a mulatságos eseten kacag s talán ezért van, hogy most oly kegyetlenül irtják a nagytemetőn a szállástadó bokrokat!

*
Öt perc szünet hölgyeim és uraim, a cukrosnéni körüljárja a mozit, X. ur zavartan engedi el L. kisasszonynak a sötétség leple alatt élvezettel szorongatott kezét, még kétszer kiáltják, hogy: friss vizet, friss vizet, aztán pereg tovább a film... *

Nincs otthon a macska, cin-cognak az egerek...

Désen a „malaton“ van egy jömeneteli varroda, melybe sok fiatal lány jár. A napokban elutazott a varroda tulajdonosa és tulajdonosnője s a lányokkal csak a tulajdonos nevelt fia maradt otthon.

Istenem, végeredményben minden fiatalember szeret mulatni, különösen ha csinos, fiatal lányok társaságában teheti azt. Történetünk hőse tehát bort hozatott s parázs kis murit rendezett a lányokkal, kik között bizony volt egy menyasszony is, ki a muri alatt állítólag nem tulságosan sokat emlegette vőlegényét, pedig az esküvője napja sincs már nagyon messze.

Azonban „ember tervez, Isten vé-

gez,“ a „tulaj“ hamarabb meg talált érkezni, mint ahogy kellett és illett volna s így bizony a szép mulatságból csunya botrány lett, amit híuen csak a szomszédok tudnának leadni.

Na-na tisztelt C. F. R. számosztályfőnök ur!

A héten panaszos levél érkezett be a „Vágóhid“ dési szerkesztőségébe. C. F. R. munkások küldték be panaszuikat cezarománikus osztályfőnökük ellen, ki hatalmi tébolyában már határokat nem ismerő szemtelenséggel igazságtalankodik a munkásokkal.

X ur vasuti osztályfőnök, mióta Désre került, minden törekvése csak arra irányult, hogy a munkásokat elnyomja és üldözze. Nemrégén a műhelyben kijelentette, hogy elveszett egy aranyórája (ami tulajdonkép sohasem volt neki!) és kijövetelkor megmotoztatta a legnagyobb szigorúsággal minden munkást. Hogy milyen jögon tette, azt nem tudom, mert semmiféle hatóságtól nem volt rá engedélye.

Alig csendesült el valahogy ez az ügy, valami olyat talált ki, amin keresni is lehet: a főnök ur nőszüni akart s az esküvője költségeit a munkások zsebéből akarta kiállani. Megbizta az egyik kollégáját, hogy gyűjtsön részére a munkások között, aki pedig nem adakozik, azt el fogja bocsájtani. Erre a munkások begyulladtak és adakoztak is részére 4000 lejt. A főnök ur zsebre rakta a pénzt s most már biztos azon töri a fejét, hogy mikép nyaggassa ujra

MEGNYILT a Valea-Vinului (Radna-Borbereki)

**kitűnő gyógyhatásu, magaslati gyógyhely. Minden kényelemmel be-
rendezett szálló, elsőrangú ellátás, cigányzene, villanyvilágítás,
hideg és meleg fürdők.**

Vasuti állomás: RODNA-VECHE

a munkásokat, kiktől ő ily erőszakos módon 4000 lejt bezsebelt.

Nem tudjuk, hogy a vezérigazgatóságnak mennyiben van tudomása őrasága kényuralmáról, ezáltal mindenestre felhívjuk a figyelmét azzal, hogyha nem segít az állapotokon, a jövőben gorombábbak leszünk!

E heti műsorunk ezzel véget ért, felhívjuk a figyelmét azonban a nagyérdemű közönségnek jövőheti szenzációs műsorunkra, melynek központjában a kátholikus *Quardian* és kebelbarátja, *Bulbuk Hugó* állanak.

Figyelő János.

Lédererné emlékkönyvébe.

Tisan Gy. karánsebesi születésű egyén, akit 1917-ben Szegeden, mint a 8. honvédezred szökevényét halálra ítélték, a forradalom alatt azonban megszökött, ismét Karánsebesre került. A halál torkából megmenekült legény, akinek lelket már rablógylkosság bűne is terhelte ismét gyilkolásra adta magát. Az első gyilkosságot Szilhan követte el, ahol Crişovan T. birtokost és családját mérsárolta le s 5400 korona készpénzt vitt el. Második gyilkosságát közelebb követte el Karánsebesen, amiért 7 évi fegyházra ítélték.

SOLE SIMON ÉS FIA

első erdélyi ruggyanta bélyegző gyára és véső műintézete

Rolezsvár, Jókai-utca 2. szám.

Jó, mi?

A nyomdászok és újságírók mintha örök ellenségek lennének, állandóan veszekednek. A veszekedés onnan indul ki, hogy a nyomdászoknak állandóan kézírati kell, az újságíró urak adnak is, de a nyomdászoknak soha sem elég amit az újságírók adnak. Emiatt aztán veszekedések vannak s a nyomdászok néha úgy égetik a szerkesztőket, hogy ők adnak témát, amit a szerkesztő urak különös tekintettel az uborkaszazonra és eseménynélküliségre előkelően el is fogadnak néha.

Nos hát, hogy a dologra térjek az egyik szedő adta nekem a tippet, hogy menjek el a Bolyai ucca 3. szám alá és nézzem meg a kapu szárnyain levő cédulát.

A hatalmas kapubejárón tényleg volt két cédula kétfelől, mindkét szárnyon egy-egy, ugyanazon kéztől származó írással.

Az egyiken, hogy:

Egy tisztességes erkölcsös Lány kaphat szállást

Bővebbet a Házfelügyelőnél

A másikon ugyanolyan helyen:

Egy 20 éven aloli tisztességes erkölcsös fiu kaphat szállást

bővebbet a Házfelügyelőnél

A lánynál a „bővebbet” nagy betűvel van írva, a fiunál kicsivel; általában a nagy és kisbetűkkel egy kis baj van. Abban azonban megegyeznek, hogy *tisztességes és erkölcsös* kell legyen mind a kettő. Mert hiába, ma ez a fő!

(Tommy)

A Timişiana Takaré- és Hitelintézet devizaosztálya a legelőnyösebb feltételek mellett eszközöl átutalásokat a külföld bármely piacára. Vámcsekkok és hitellevelek kibocsátása. Telefon: 18-36, 18-37, 18-38 1-349.

Abd el Krim

Két hét óta a lapokban egyebet sem olvas az ember mint: *Abd el Krim* beveszi Fezt, a francia diplomaták és tábornokok közös konferenciára gyűltek össze megbeszélendő a riffkabilok elleni teendőket, a napilapok az uborkaszegzen témátlanságában kéjjel írják tele a lapot Abd el Krim legújabb hőstetteivel. Nyujtják, huzzák, szinezik a dolgot s a téma — legalább egyelőre — nem hálátlan, Abd el Krim minden napra gondoskodik új anyagról.

Érdekes volt megfigyelni, hogy lett Abd el Krimből nagy fiú. Ezelőtt két héttel a napilapok hirrovtának közepén húzódott meg szerényen, közvetlen a kínai zavargásokról szóló négy sor után, vagy még hátrább. Pár nap mulva az ötödik oldalon jött, cikkben, de egyhasábos címmel és legfeljebb negyven sort adományozott e célra a mindenható főszerkesztő. Aztán lassanként felkerült a harmadik, második oldalra, kapott egy kéthasábos címet is, ma pedig az ember Abd el Krimet kapja a reggeliéhez, délutáni feketéjéhez, de Abd el Krimmel fekszik is, ha az ágyban eszébe jut újságot olvasni. Rossz és talán izléstelen az összehasonlítás, de nekem valahogy úgy jön elő ez az Abd el Krim, mint másfél hónappal ezelőtt Lédererné azzal a kövér Kodelkával, a mészárossal. Lédererné azóta lekerült a hirrovat legvégére nem hoznak interjúkat tőle, nem írják betűre minden szavát és nem festik le a selyemruháját. Jött az új, a friss szenzáció: Abd el Krim bevette Léderernét s — jaj a legyőzötteknek — ma már a Lédererné nevével kezdődő hirt ép úgy átfutjuk, mint a reklámgyanus kommunikéket. Abd el Krim divat lett, szinpadraléptekor a kóristák elhallgattak, a szalonokban, tennispályákon róla beszélnek s igazán nem lepne meg ha

holnapután az isteni nők ruhájukat „álá Abd el Krim“ csináltatnák, mint tették azt a jó öreg Tutankhamennél.

En politikával különösebben nem foglalkozom és nem tudom, hogy Abd el Krim előrenyomulása milyen hatással van a nyugati államok gyarmatpolitikájára, egy azonban bizonyos, hogy a franciák nagy cőreszben lehetnek, legalább is erre enged következtetni a mindennapi tábornokcsere a sok konferenciázás a miniszterek le és felmondása, a nagy hűhó, a Ruhr vidék kiürítése és főleg a béketárgyalások kezdeményezése egy ilyen Abd el Krimmel, egy honululu vezérrel szemben.

Abd el Krim pedig közben felkapott, nagy fiú lett, a nők képzeletben kirajzolják olajbarna arcát, energikus, előreugró állát, beszélnek róla, sőt — mit tudom én — talán szerelmesek is bele.

— Bizony Isten, irigylem ezt az Abd el Krimmet! (tm.)

Nem vettem és nem is veszek!

Tisztelt Sirocco úgynökség!

Olvastam felhívásukat:

VETTÉL MÁR

Sirocco-féle 200 leies villasorsjegyet?

Huzás július 29-én!

Válaszom ez:

Nem vettem még

Sirocco-féle sorsjegyet

Nem is veszek,

engem nem fogtok huzni.

Pardon még van egy utóirat, melyet majdnem elfelejtettem. Csak annyi, hogy nem vagyok bolond.

SZINHÁZ

RÖVID KRITIKÁK

AZ IZSÓ SZINISKOLA VIZSGA-
ELŐADÁSA. A múlt szombaton volt
Izsó Miklós főrendező színiskolájának
vizsgaelőadása. Ebből az alkalomból a
helybeli napilapok kritikákat írtak a
bemutatkozóról. Azt írták a szereplő
művész és művésznő-csémétékről, hogy
„kész, kiforrott színész,“ „rendkívül te-
hetséges és a színpadon teljesen otthon-
osan mozgó művésznő“ és ehez ha-
sonló, Sarah Bernhardt megillető jel-
zőkkel látták el a fiatalokat. Hallom
aztán, hogy az egyik fiú megfogta az
utcán a délutáni napilap munkatársát,
aki a kritikát írta és felelősségre vonta,
mert róla valami afélét írt, hogy „szép
ígéret a jövőre, bár az „Aranyember“
ben nem találta el a helyes hangot.“
Felelősségre vonta, hogy tényleg nem
volt-e jó és hogy miért nem volt jó?
Hát nézzétek gyerekek! Három-négy
kivételével mind nagyon rosszak volta-
tok. Azok is kellett legyenek, mert Mik-
lós bátyánk akármilyen lelkiismeretes
munkát is végzett, nem csinálhatott
egyikötőkből sem Hegedüs Gyulát egy
év alatt. Meg aztán van köztetek tehet-
ségtelen is, akiből sohasem lesz jó szí-
nész. Én is ott voltam a vizsgán s
amit láttam, abból el tudom képzelni,
hogy szegény Izsó Miklós mennyit kí-
nálódhatott és mennyit ordíthatott veletek.
Volt köztetek egy pár egészen ügyes is,
például a kis Bethlendy Böskéből fel-
tétlenül lesz valami, a Prusa Mariska
két év múlva Szatmáron vagy Maros-
vásárhelyen lesz szubrett, már most jól
táncol, Margitay Anna kedves Olasz
asszony volt s lehet, hogy Répayból pár
év múlva jó bonvivant lesz. Az „Olasz
asszony“-ban ügyes volt Révész. A töb-
bieken is látszott az iskola s valószínű,
hogy jövőre az ő nevük mellé is kerül
egy „ügyes“ vagy „kedves“ szó.

De egyelőre lehetőleg kedves kis-
asszonykám és fiataluraim, a kritikus
felelősségrevonása helyett a tükör előtt
gyakoroljátok a grimaszokat s fogad-
jatok szót Izsó Miklósnak, ne szerződ-
jeteek vidékre kóristának, hanem ma-
radjatok az iskola padjainál. Szomba-
ton nagyon kevesen maturáltatok!

Egy hang a túlvilágról

Halló Körösladányi mester!

Önnek van merészsége így hirdetni
magát:

Amit meg kell nézni:

Hogyan lesz az öntudatos emberből ön-
tudatlan. Hogyan lesz a mások akara-
tának rabja, aki erősen hiszi magát.

A suggestio ereje alatt

beszélget a távollévőkkel,

beszélget a túlvilágiakkal

Hát nézze „mester“. Én már a tul-
világon vagyok, onnan írok a „Vágó-
hid“-nak. A túlvilágról, szóval igen ko-
moly helyről figyelmeztetem magát,
hagyja már abba a linkséget és szedi-
téseket, melyekkel adómentesen szép
pénzt keresett. Ne éljen vissza az élők
butaságával és türelmével. De a miénk-
kel sem! Mielőbbi viszontlátásra

Egy volt kóristakollegája,
a túlvilágról.

PAPIRZACSKÓK ÉS TASAKOK

egyszerű és luxuskivitelben
LEPAGE papírzetben Cluj

Kérjen árjegyzéket Kérjen mintákat

A dési egyháztanács gyűlésén

egy idős presbiter magáévá tette a „Vágóhid“ állításait a református egyházzal — A „Vágóhid“ fényes elégtétele — A püspökség beavatkozását követeljük!

Mint az előbbi számban megírtam jun. 21-én presbiteri gyűlés alkalmával Dr. Bene két heti időhaladékot kért a Sztojka gondnok úr üzletbérszerződésének felmutatására.

Az újabb presbiteri gyűlés július 5-én tartották meg, a szerződést azonban most sem mutatták fel. Heves viták és felszólalások keletkeztek a gondnok eljárásai ellen és miután a gondnok ur több költségnek nem tudta a kellő fontos okát adni, egy öreg presbiter felállott és kijelentette, hogy *magáévá teszi a „Vágóhid“ állításait és ő is állítja, hogy Sztojka gondnok ur az egyházat jelentékeny összeggel megkárosította.*

Ezt a kijelentést Dr. Bene főgondnok és Sztojka László gondnok ur minden szó nélkül zsebre rakták, látható tehát, hogy a dolgok nincsenek rendjén és ártatlanságuk bizonyítására nem mernek maguk ellen vizsgálatot kérni.

Csak arra vagyok kíváncsi, hogy a püspökség mikor fog ebbe az ügybe érdemlegesen, erős kézzel beleavatkozni és javítani a dési egyház közállapotain?

(Figyelő János)

Kovács Imre színigazgató méltó levonulása a magyar színészeti színpadáról

A „Vágóhid“ mindig belső ügyének tekintette az erdélyi magyar színészeti dolgait s mindannyiszor exponálta magát, amikor veszélyeztetve látta féltve őrzött kulturánknak eme egyik legerősebb végvárát. Pár számunkkal ezelőtt írtuk meg, hogy Lepadatu miniszter valóban elismerésméltó loyaltással kezelte a magyar színházak ügyeit s a baj csak ott van, hogy olyan emberek kaptak koncessziókat, akik a színigazgatóhoz sem kellő anyagi tőkével nem rendelkeztek, sem olyan művészi felkészültségük nincs, mely alkalmassá tenné őket egy kulturális intézmény vezetésére.

Annakidején Isăc Emil színészeti felügyelő is élénk figyelemmel kísérte lapunknak a magyar színészet ügyében írt cikksorozatát s talán nem tulzunkulságosan, mikor azt mondjuk, hogy részben cikkeink érdeme, hogy például Kovács Imrét, aki a legérdemtelenebb volt arra a pozícióra, amelyet a szatmári színház igazgatása nyújt, ma már sikerült levakarni a magyar színészet beteg testéről. Ezt mi már hónapokkal ezelőtt megírtuk s nem is vennénk tollunk hegyére Kovács urat ha ő nem csiklandozta volna meg azt legutolsó dicső tettével, mely egyébként teljesen jellemzi őt, fényes karrierjének más méltó befejezést nem is tudnánk elképzelni.

De olvassuk el mindenekelőtt a „Keleti Újság“ pénteki számában megjelent hírt:

M i n d e n n e m ű

könyvkötői munkákat gyorsan és olcsón készít az „UNIO“ könyvkötészet Str. Avram Iancu (volt Petőfi-u.) 20. (Könyvtáraknak külön árkedvezmény.)

Kovács Imre fizetésektelen-séget jelentett be. A fizetésektelenségek megszokott, szürke üzleti kommunikéi közé a művészi csődnek egy lehorgoló hirt csuszolt be. Vidéki színházkulturánknak nagyon szomorú tünetét látjuk abban a táviratban, amely ma érkezett hozzánk a szatmári társulat csődjéről. Kovács Imre színigazgató tegnap bejelentette jelenlegi állomáshelyének, Mármarosszízfőnek polgármesterénél a fizetésektelenséget. A színigazgató a pénztár kezelését már át is adta társulatának s a mai naptól a társulat tagjai konzorciumos alapon saját szakállukra vezetik a színházat. Az előadások zavartalanul folynak. Ugy látszik, hogy a közönség is ráeszmélt kötelességére, mert érdeklődése annyira fellendült, hogy remélni lehet a társulat megmentését.

Kovács Imre tehát fizetésektelen-séget jelentett be. A koncessziók kiadása után két héttel, mikor már látta, hogy egy mód sincs arra, hogy ismert és elismerten „tehetséges” módszere szerint a jövő évben is színházosdit játszhasson, szomorodott szívvvel „fizetésektelen” lefű.

Társulatán, melynek munkájából a szezon alatt nehéz százereket keresett, rugott egyet s zsebében a profittal angolosan távozott.

A szerződési blanketta ugylátszik csak arra jó, hogy a színész ellen járassanak el teljes szigorral, ha az kötelezettségeinek nem tesz eleget. Az igazgató, az más, az a szezonban sápadtra keresheti magát, az utószezon pedig, mikor tulajdonképpen a téli dupla haszonnak kellene leadni egy részét, oda dobja a színészeknek.

Egyről azonban nem szűl a „Keleti Újság” tudósítása, arról tudniillik, hogy *a szízetí polgármester milyen formában fogadta el Kovács Imre fizetésektelen-ségét?* Nem kellene átnézni a lefolyt színházi szezon könyvvvezetését? S talán annak is utána lehetne nézni, hogy a szezonban elért nyereség hol van, ha nem a direktor úr zsebében? Csak ugy, simán, ellőgni engedni, ez talán mégsem helyes akkor, amikor egy közel hatvan tagú társulat áll kenyér nélkül a legteljesebb bizonytalanságban? És talán a Színészegyesületek is közbe kellene lépni s egy kicsit a körme alá nézni Kovács urnak! Vagy mindegy, nem fontos?

Most tudjuk igazán helyeselni az új koncessziók kiadásával járő s az igazgatók részéről leteendő 50.000 lejes kaució kötelezővé télelét.

Ami pedig Kovács urat illeti, róla meg lehet minden magyar színésznek a maga véleménye és reméljük, hogy ez a fizetésektelenségről szűlő hír az utolsó nyomtatott sor, ami Kováccsal kapcsolatosan a magyar színészet történelmében megjelenik.

A Színház és Társaság az aradi kiállításról.

Tóth Sándor országosan ismert színházi, művészeti és társadalmi lapjának, mely ma az egyetlen képeslapja az országnak, legközelebbi száma az aradi kiállításról közöl fényképfelvételeket. Ez a szám egyébként is érdekes lesz, rengeteg strandfelvételt hoz és részletes programot ad a színházak jövő évi szezonjáról. Változozni fognak az érdekesebb-nél érdekesebb cikkek s a szövegrészt rengeteg fénykép és rajz fogja változtatossá tenni. A Színház és Társaság kapható az egész országban, az utódállamokban is. Mutatványszámot készséggel küld a kiadóhivatal: Cluj—Kolozsvár, Str. Berde 3.

Amikor Robinson partot ér

Filmforgató József második honfoglalása, vagy: így is jó. — Beszéljünk komolyan! — Ézsau és a lencse

(Alba-Iulia, július 24) A gyulafehérvári mozi a napokban az alábbi szívszorogató bucsuztatót adta ki:

Értesítés.

Fundatia Cultura nem teljesíthető nagy követelése folytán a hirdetett bucsuelőadásunkat nem tarthatom meg. Bucsuszavamat tisztelettel alant ezuton közlöm:

Nagyérdemű közönség!

Ugy állok itt, mint a pusztasziget hajótöröttje, aki hosszú, nehéz munkával építette meg a hajót, hogy azon magát és gyűjtött kincseit hazaszállítsa s akkor látja, hogy egyszerre minden reménye romba dől.

Csaknem két évtizedes multra pillantok vissza, amely súlyos küzdelmekkel, nehéz megpróbáltatásokkal kezdődött, de engedte élvezni a diadal mámorát is. A legnyomasztóbb anyagi helyzetben állottam be a mozgósínház alba-Iuliai, sőt mondhatnám: erdélyi uttörőjének, elhanyagoltam érte minden más képességemet s neki szenteltem minden erőmet. Évek során át csak annyi anyagi eredménye volt fáradtságos küzdelmemnek, hogy nagynehezen le tudtam mozimról fejteni az adóságot fojtogató polipkarjait; de végül mégis megérttem, hogy városunknak szépen berendezett s a korigényeknek megfelelő mozgósínháza legyen, amely családom szerény megélhetését is biztosítsa.

Köszönet és hála érte Isten után első sorban Alba-Iulia műpártoló közönségének, mert együtt teremtetük meg ezt a végtelenül fontos kulturintézményt, amelynek a falai munkás életemnek ugyszólván minden eredményét: egész vagyonomat magukba zárják. S most válnunk kell.

De én nem adok fel minden reményt. Ha más evez is tova én reményeimmel, én nem esem kétségbe és várom, megvárom, amíg ismét találkozunk. Nem bucsuzom örökre, csak „a mielőbbi viszontlátásra!”

Kiváló tisztelettel

Gollmann József és neje

Meglélkelve uszott tova a mesebeli mozgó hajó, midőn fölhangzott a kormányos, Filmforgató József hattyudala. És megálltak a felhők, megállt a Nap, a Hold egy pillanatra és megállott Alba-Iulia csodára váró népe is, hogy jót mulasson a „haladókló hattyu” végdelán.

Elnyúló trillák, fülhasogató akkordok vezették be a bucsut: „ugy állok itt, mint a pusztasziget hajótöröttje”.

Könnyek szöknek a szemembe, ha eszembe jut a „nagyérdemű közönséghez” intézett bucsu. Hogy mikor valaki oly küzdelmes multra tekinthet vissza, hogy „néhány percekben élvezhette még a diadalmámorát is.” Ily diadal lehetett számára a multban dolgozó „egyik legfontosabb kultureszköznek” a meg-buktatása. És miért e sok küzdelem? „Hogy családom szerény megélhetését is biztosítsa.”

Szegény ember! Mi azt hittük, hogy városunknak egyik legjobban kereső embere és végül kívül, hogy csak annyit szerez, amennyi a szerény megélhetéshez elég. Én elhiszem, kedves Uram! De félt, hogy éppen Ön nem fogja ezt elhinni. Ön nagyon siratja azt a „Kultureszközt.” Ön nagyon visz-

szakivánja azt a mozi, mely szinte csak szűkösen adta meg a mindennapit. Ezt nem értem. Hát érdemes siratni egy ilyen rossz üzletet? Én nem tenném. (Szinte én is megfedekeztem: a már régen épített nyári moziról, az eléggé friss vakolásu villáról, a gyorsan tovagördülő autóról stb.)

De hát beszéljünk komolyan.

Kedves filmgizgató ur! Mondja meg bizalmasan: minek volt szükség azokra a jeremiadokra? A közönséget akarta meghatni velök? Hisz már a legelsők is mosolyogtak.

És aztán a második, melyben oly megható módon igyekszik bucsuzni a közönségtől? Miért? Ennyire a szívén fektült a közönség érdeke: a jó mozi? Nem! Legfenebb a zsebén fektült, mint ahogyan írta is: — bucsuzom a viszontlátásig. — Ha nem izgatja oly nagyon a viszontlátás, el sem bucsuzik. Nagyon helyes taktika. Mindamellet nem sikerült a konkurens mozilátogatóit bojkottra bírnia. De mit ad Isten:

Deus et machina.

A másik mozi bemutató előadása csapnivalóan rossz. A közönség bizalmatlan. A vezetők kétségbe esnek. Mi lesz most? — Ekkorra már az Ön bosszuvágya hétköznapi üzleti érdekké zsugorodik. Ön átadja békebeli vetítő leneséit a konkurrensnek, sőt üzleti érdekeltiséget is vállal. Ön jól járt. Amíg a szerződés pár év alatt lejárja magát — a dolgok menetét már úgy sem lehet megváltoztatni, addig Ön is együtt működik e „fontos kultúrtevényt” — *irányításában*. A szerződés lejártá után pedig, visszaül a nyeregbe és uralkodik, de — nem kormányoz...

S most újra eszembe jut a kezdet: úgy állok itt, mint a pusztai sziget hajótöröttje... Szegény Robinson!... És habár „remény hajóján” mások eveznek” — ő mégis partot ért.

Tollforgató

Harold Lloyd

Egy fiatalember, aki olyan, mintha gummiból való volna, amint azt mondani szokás, bár én mindeddig még sohasem láttam gummit háztetők ereszein szaladni, vagy pláne izzón szerelemre lobbanni; ezenkívül egy kerek, nagy pápaszemet visel és ez az ő drága lelkén túl talán minden.

Két oldala van: egy aktív, mely hallatlan inszolvenciából áll és egy passzív, mely mindabból áll, ami közülünk bárkivel megtörténhetik. Ez a két oldal egy szokatlanul munkás és kalandos élette egészíti ki egymást.

Chaplin például egy szegényes tacsó; ha éri őt valami, ez csupa alázatból és tanácstalanságból történik: végül a csupa alázatból és tanácstalanságból hőssé lesz. Harold Lloyd egy szemtelen kölyök. Kikapja az ujságot a kezeteiből, mintha pamutból font párna lennétek; odamegy, ahová akar és azt teszi, ami éppen az eszébe jut. Csupa és éppenséggel természetfölötti szemtelenségből borzalmas történetekbe és örült kalandokba keveredik, ám mindez nem tesz semmit; szemtelen szerencséjé van s a gézengúz mindegyütt meglóg és nevet is még mindenfelé, nevet a pápaszemével s az ő biz-

* A drótnélküli telefon Romániában. A parlament — mint ismeretes — megszüntette a romániai rádió-törvényt s így a közeljövőben Románia is bekapcsolódik a nemzetközi rádió forgalomba. Erre való tekintettel a közép-európai rádió-amateurok hivatalos lapja a bécsi „Radio-Welt” szerkesztőséget létesített Oradea-Mare-n—Nagyváradon s felkéri a romániai rádió amateurokat, továbbá mindazokat, akik a rádió ügye iránt általában érdeklődnek, hogy címüket sürgősen közöljék Faragó Rezső szerkesztővel Oradea-Mare, Bulevardul Regele Ferdinand 14.

tos és ferdén zarándokló lábacskaival. S mindezt olyan szemérmetlenül, magátólérthető ábrázattal, olyan ártatlan biztossággal teszi, hogy mi, többiek, Isten legyen a tanum, ilyen magátólérthetően és ártatlanul még a cipőzsinórnakat összebogozni, vagy a levest megszózni se lennének képesek.

A legtöbb ember olyannak látszik, mintha valami nyomná a lelkét, vagy mintha valamiért bocsánatot akarna kérni, vagy mintha egy állandó metafizikai borongásban bolyongana, attól félve, hogy feldönthet valamit. Harold Lloyd mithusza azon alapszik, hogy egy természetfölötti hatalom a zavarnak rettenetes emberi átkától megszabadította. És ez nem csupán komikus: ez megváltó is.

Am éppen olyan megváltónak hat az is, hogy Ő (mert missziójának tudatában így nevezte magát), a kifogyhatatlan malőröket, szerencsétlenségeket, katasztrófákat és zavarokat, melyekből, ugyilátszik a Liebnitz-féle biztosítások dacára, a földi élet szövődött nem kevésebb magátólértéketlenséggel és ártatlan készséggel fogadja.

Mert mindenki vel megtörténhetik például, hogy orrával egy ház szögletének nekirohan; ő azonban ezt a fájdalmat olyan zavartalan készséggel, olyan szívélyes előzékenységgel veszi föl, hogy ezáltal a dolgok ördögi és titokteljes álnoksága, mellyel szórakozott orrunknak szándékosan útjába állnak, azonnal el is tűnik; egyszerre a tudatára ébredtek annak, hogy voltaképpen a dolgok csintalan figyelme az és semmi esetre sem sötét álnoksága, mely lépésről-lépésre ránkles. Beeste-tek-e már egy gödörbe? Ezt minden biztonnyal gorombán és mélységes utálattal fogadtátok. Ő azonban úgy hull beléjük, mintha soha semmi mást se kívánt volna magának és mintha ez számára egy éppen olyan kevésbé erőltetett mozdulat lenne, mint a sze-

relem lendülésére repülni. Még csak nem is bátor; ám ez a végzetlen és kimeríthetetlen felkészültség a sors minden alattomoságával szemben a leg-hősiésebb kalandor-courageval is fölér. A szellemnek ugyanazt a sérthetetlen-ségét viszi szinte fantasztikus következetességgel az ő eszeveszett bolondériáiba, melyet az antik sztoikusok bizonyos mértékig unalmas szentenciáikra szabtak. Mivel — mellékesen mondva — a következetesség és rettenetes szisztematikusság a humor még eddig fel nem kutatott titkainak egyike.

Karel Capek.

Róth Bank, sürgőnycim bankrot

A Magyar Párt magáévá tette a Vágóhid leleplezéseit

A Magyar Párt félhivatalos napilapjai hozták elsősorban azt a hírt, hogy a Párt elnöksége hivatalosan állást foglalt a pesti Róth Bankház erdélyi szélhámoskodásával szemben. Ezt a patkánybankot tudvalevőleg a „Vágóhid” leplezte le néhány hét előtt és azt vártuk, hogy purifikáló cikkünk legalábbis arra fogja készíteni az erdélyi lapokat, hogy ne közöljenek több hirdetést ettől a pesti csalótól, aki azt merre állítani magáról, hogy Magyarország legrégebbi legtokeerősebb és legmegbízhatóbb bankja. A sajtó „önzetlen” grállovagai azonban könnyen tultették magukat e csekélységen. A „Vágóhid” az egyetlen erdélyi sajtóorgánum, melynek hasábjai e kézzelfogható becsapási szándékot kimerítő hirdetésektől szűzek maradtak.

Azon pedig nem tudjuk, sirjunk-e vagy kacagjunk, hogy amidőn a „fajvédő” lapok az első oldalon a Magyar Párt megbélyegző határozatát közlik, a hírek között ugyanabban a számban zavartalanul helyt adnak tovább is a bankrot, pardon, Róth Bank hirdetésének.

Vissza a tengerrel

Színházi regény felnőttek és kislányok részére

Irtá: INTIM STEFAN

Az első vers

Ha a tizenöt éves korában isteni-
ek kikiáltott Lulyt színpadralépésének
első percétől kezdve hegedősök, lant-
ok és íródeákok vették volna körül,
az utókör számára bizonyára egész köl-
észet és irodalom maradt volna fenn
Lulyról. A sikerei, melyeket Kutyatejes
tán Nagylétra, Angyomtérde, Kübli-
láza, Addelmagad községekben aratott,
gyors visszavonulásra kényszerítették
gyetlen ellenségét, Vanneki Rozália
művésznőt, aki egy napon bucsu nél-
kül otthagyla Naphegyi Szilárd társu-
atát és véleményét egy levélben írta
meg, melyet nyitva Szajásnénál, a pos-
tamesternénél hagyott. Talán ez volt
az oka, hogy harmadnap már a Luly
egregibb hívei, Ravasz fiskális asztal-
lársága is tudott a levélről s külö-
nösen jól mulattak Naphegyi művésznő
azon hasonlatán, melyben a nagynénit
Moitkéhoz hasonlította, akinek bekeri-
lési mozdulatai ellen nincs menekülés...

A betegeskedő nagynéni ezekben
az időkben bizony sokszor jókor meg-
vetette az ágyat, Luly azonban fárad-
hatatlanul aratta a sikereket. Ahol Nap-
hegyi truppa felütötte a sátorfáját, az
volt egy-két hétig a vármegye szé-
helye. A korcsmáros és egyben kon-
kurrencia nélküli szállodás vidáman dör-
zsölte a kezeit, mikor az előadás előtt
méltóságos poliházi Erszényes Jankó
négyes fogatával beröptült a fogadó ud-
varára, mert ettől kezdve minden italt
a méltóságos kamarás ur fizetett. De
ott volt a vármegye minden valamire
való embere, néha még a smucigságá-
ról híres öreg Körtéfáji disznóhizláló is
otthagyla néhány koca árát s egyszer jó-

kedvében egy szekér virágot küldött a
színpadra Lulynak.

— Micsoda forgalom, micsoda for-
galom, kiáltott fel ilyenkor örvendezve
a nagynéni.

A legnagyobb öröm azonban talán
akkor érte Lulyt, mikor a „Versláb és
vidéké“-ben egy verset írt hozzá egy
keményen izzadó, lángoló szerelmű
fiatalember. Ez az ifjú poeta tizenhat
éve dacára a legszebb verslábakat kö-
tötte csokorba, az alkotás mindenkinek
tetszett, csak a nagynéni nem volt tőle
elragadtatva.

— A poétáktól és újságírónépektől
óvakodj kis szívem, intette Lulyt a nagy-
néni, aki jóslatait mindig a multból
szűrte és sajnos nem láthatott a jövőbe.
Ehenkorász, haszontalan népség, mindig
pótyázní akarnak!

Siker és todsiker

Luly ragyogóan megindult pályának
kezdetén meg kell emlékeznünk a gá-
zsirol is, melyet naponta préselt ki a
telt csűrök és nagyivók dacára mindig
siró Naphegyitől a nagynéni. Naponta
öt koronát, később hét koronát adott
Naphegyi s ha mecenás nem volt, ő
fizette mindkettőjük szobáját. Esti negy-
ven krajcárt. A gázsi bizony édes kevés
volt s ha a nagynéni nem osztotta
volna be olyan gondosan, nem tudtak
volna kijönni. Ruhák, toaettek kellettek
Lulykának.

Kakukházán, mely sajnos nem volt
a bohémlelkű és Lulyba szintén szerel-
mes Kakuk telekkönyvezető-kritikus ur
tulajdona, a bucsuelőadás után nagy
multság volt. Urhatnám Ölbauznak,
a járás nagyberlőjének és szeszgyá-
rának nemesített fia nem engedte szét-

szedni a szinpadot, az erdődiszletek közé tette az asztalt s oda hívta meg vacsorára Lulyt és a nagynénit. Folyt a pezsgő, huzta a cigány, hajnalig tartott a vad mulatás, mely alatt Urhatnám szerelmet vallott Lulynak. A fél-falu összegyűlt és bámulta a remek mulatságot. Betévedt az ivóba hajnal-felé sáros szekérrel két kolozsvári zsidó-kupec, akik, hogy jobban lássanak, közel rendelték asztalt és kocsisbort.

— *Sikerizegaj!* — mondta az egyik kupec Urhatnámyra mutatva a másiknak. De nem sokáig szórakozhattak, mert a nagyságos ur észrevette őket és elkiáltotta:

— Ki a zsidókkal! Aki zsidó menjen ki! S előhuzta részegen a revolverét.

(Folytatása következik.)

**BE'LZSIGER
ÉS
HULLADÉKOK**

Kihullott fogsor. Marosvásárhelyen a „Székely Napló“ kiadóhivatalában átvehető egy női fogsor. Bizonyára lelkesen és nagyot nevetgetett a bájos tulajdonosa, mikor azt a marosvásárhelyi New-York kávéház előtt észrevételül elpottyantotta.

**KARDOSI
TÉGLA ÉS CSERÉP**

minden mennyiségben kapható

Sebestyén Dávid
Cluj, Piafa Unirii 20

Üzenetek a Vágóhídról

Mintavásár. Természetesen mi is foglalkozni fogunk az aradi mintavásárral. Beszámolónk mindenesetre érdekes lesz. — **Sepsiszentgyörgyi.** A cikket nem hozhatjuk. Küldje be valamelyik iskolai önképzőkörnek. — **Politikus.** Most nyári szünet van, ne politizáljunk, elteltük őszre. — **Szinház.** 1) Dajka Margit valóban tehetséges színésznő, de azért nem igen hisszük, hogy a budapesti Nemzeti Színház utánaszaladna Kolozsvárra. 2) Az új tagokról ráérünk kritikát írni bemutatkozás után. — **Érdeklődő.** A felelősszerkesztő elseje óta szabadságon van. De azért jelzett kéziratát küldje be. — **D. B. Dicsőszentmárton.** Utánanézzünk a dolognak. — **S. L. Dej.** Nem az a fontos, hogy ki a tudósító, hanem inkább az, hogy igazat ír, vagy nem. Eddig Dejről egy sajtópört sem adtak be ellenünk. — **Ditz Gy.** Azonnal jelentkezék a kiadóhivatalban. **B. L. bocskoráros Dej.** Ne szídj a „Vágóhid“-at, mert csak reklámot csinál nekünk.

A „Vágóhid“ minden közérdekű panasznak helyet ad, minden információnak utánajár s ha igaz, megírja. Bárki felkeresheti lapunkat!

**A „Vágóhid“ szatirikus riportlap.
Megjelenik minden héten.**

**Felelős szerkesztő és kiadó:
Tóth Sándor.**

Minden cikkért szerzője felel.

**Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cluj-Kolozsvár, Berde Mózes-u. 3.
Nyomta:
Lepage-nyomda Cluj, Str. Vlăduța 3.**

Nagyváradai szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk: Bíró Elek, Oradeamare, Alapi-u. 1.

Mindenütt kaphatók

Mindenütt kaphatók

URSUS EXTRA vilá-
gos és

HERCULES dupla maláta
barna tápsör

kolozsvári sörkülönlegességek

URSUS

CZELL SÖRFŐZDE KOLOZSVÁR

URIDIVATCIKKEREK A
'KALAPKIRÁLY'-nál

CLUJ

FŐTÉR (v. Jeszzenszky üzlet) VÁSÁROLJON!

Erdély legkedveltebb be-
vásárlási forrása a
kolozsvári

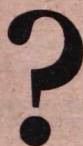
**PARISIEN
ÁRUHÁZ!**

Tekintse meg az egyes osz-
tályait! A 'Parisien-Áruház'-
ban mindent megtalál!

CLUJ—KOLOZSVÁR,

**Cal. Regele Ferdinand 12.
(volt DACIA KÁVÉHÁZ)**

Melege van
Mulatni akar
Szomjas
Szomorú
Fáradt
Hizni akar

I G Y O N

DREHER-HAGGENMACHER

S Ö R T !

TENNIS NADRÁG,

LUSTER, SACCO, VÁSZON RUHÁK

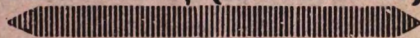
NEUMANN M.

CÉGNÉL, CLUJ, P. UNIREI 14.

BÜRGERA.

GYÁRAI VEGYÉSZETI OSZTÁLY

TÂRGU-MUREŞ (M.-VÁSÁRHELY)

Rendelés szerint készít mindennemű
gyümölcs tinkturákat engedélyezett
LIKÖRGYÁRAK RÉSZÉRE

Kívánatra árjegyzék beküldeték!

Az aradi mintavásárról közöl fényképeket a
"SZINHÁZ ÉS TÁRSASÁG"

AUGUSZTUS 15-ÉN

MEGJELENŐ, NAGY **100** OLDALOS SZÁMA,
mely a magyarság egyetlen nagy képeslapja

Felelős szerkesztő: TÓTH SÁNDOR
Kiadóhivatal: Cluj-Kolozsvár, Berde Mózes-utca 3 szám

Kiváló minőségű, kellemes és üdítő a

TORDAI-SÖR

Gyár: Turda.

Telefonsz.: 5.

Főraktár: Cluj. Telefonszám: 394.

Hatóságilag engedélyezett végeladás

más vállalat miatt rőfös és olcsó üzletünket TELJESEN
FELOSZLATJUK és a nagymennyiségű elsőrangú áruiraktá-
runkat készpénzfizetés mellett **gyári áron alul kiárusítjuk**

Berendezés eladó! **Lőrincz és Tóth** Piața Unirei No. 8.

A TÜRNETLEN MELEG BEÁLLTÁVAL

 ajánljuk általánosan bevállott gáz-, főző-, sütő-, vasaló- és fürdő-
berendezéseinket. A gázrechauds használatánál a konyhában meleg
füst és korom nincsen. Raktáron tartunk kokszot és kátrányt.
Árajánlatok díjmentesek! Telefonszám 41.

Gázgyár, CLUJ

Nyomatott Lepage L. könyvnyomdájában, Cluj—Kolozsvár, Str. Vlăhuța 3.